НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського»
ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Вченою радою

Фізико-математичного факультету

Протокол № 2 від 26 лютого 2019 р.

Голова вченої ради _____________ В.В. Ванін

М.П.

ПРОГРАМА

вступного комплексного фахового випробування
для вступу на освітню програму підготовки магістра
за спеціальністю 111 Математика
«Страхова та фінансова математика»
«Математичні та комп'ютерні
методи в моделюванні динамичных систем»

Програму рекомендовано кафедрами:
математичного аналізу та теорії ймовірностей
Протокол № 6 від 26 лютого 2019 р.
Завідувач кафедри _______О.І. Клесов
математичної фізики
Протокол № 6 від 13 лютого 2019 р.
Завідувач кафедри _______В.М. Горбачук

Київ – 2019

ВСТУП

В сучасній науці і техніці математичні методи дослідження, моделювання і проектування відіграють важливу роль. Важливим завданням курсу вищої математики є розвиток логічного і алгоритмічного мислення студентів, вміння проводити математичний аналіз прикладних задач. Метою вищої школи є також допомогти студентам оволодіти необхідним математичним апаратом, який дозволить їм аналізувати, моделювати, розв'язувати прикладні інженерні задачі із застосуванням комп'ютерних технологій; здатність самостійно розширювати свої математичні знання, формулювати і вирішувати нові математичні задачі.

Ця програма з математики відображає нові вимоги, які ставить до математичної освіти XXI століття. Її характеризує прикладна направленість та орієнтація на використання математичних методів, особлива увага до ймовірнісно-статистичних методів в зв'язку з її практичною значимістю. Загальний курс математики становить фундамент математичної підготовки.

Програма комплексного фахового випробування складена на основі програм таких дисциплін:: «Дискретна математика», «Аналітична геометрія», «Лінійна алгебра», «Математичний аналіз», «Диференціальні рівняння», «Комплексний аналіз», «Теорія ймовірностей», «Математична фізика», «Теорія міри та інтеграл Лебега», «Функціональний аналіз »

Комплексне фахове випробування відбувається у вигляді письмового екзамену. Кожен з вступників отримує білет, в якому міститься два теоретичних питання та два практичних завдання (задачі). На підготовку відповіді відводиться 90 хв. часу.

ОСНОВНИЙ ВИКЛАД

Програма комплексного фахового випробування складена на основі програм таких навчальних дисциплін: «Дискретна математика», «Аналітична геометрія», «Лінійна алгебра», «Математичний аналіз», «Диференціальні рівняння», «Комплексний аналіз», «Теорія ймовірностей », « Математична фізика », «Теорія міри та інтеграл Лебега», «Функціональний аналіз » – і містить такі розділи:

Розділ 1. Дискретна математика

1. Основне правило комбінаторики. Комбінаторні сполуки (розміщення, перестановки та сполучення). Приклади.
2. Загальна формула включень та виключень.
3. Основні властивості комбінацій (без повторень). Трикутник Паскаля та його використання. Формула бінома Ньютона.
4. Задача про розбиття скінченної множини на підмножини, кожна з яких містить наперед задане число елементів. Перестановки з повтореннями. Поліноміальна формула.
5. Сполучення з повтореннями та їх властивості. Підрахунок числа сполучень з повтореннями за допомогою сполучень без повторень (різні способи доведення формул).

Розділ 2. Аналітична геометрія

1. Скалярний добуток векторів, його властивості, геометричний зміст, вираз через координати в довільному базисі.
2. Векторний добуток векторів і його властивості, геометричний зміст, вираз через координати в довільному базисі.

3. Змішаний добуток векторів і його властивості, геометричний зміст, вираз через координати в довільному базисі.

4. Рівняння прямої у площині та просторі (векторно-параметричне; параметричне; канонічне; загальне; через дві задані точки). Умови паралельності та перпендикулярності прямих у просторі. Відстань від точки до прямої у просторі.

5. Рівняння площини у просторі (загальне рівняння; через три задані точки, що не належать одній прямій; у відрізках на осях; нормальне рівняння). Відстань від точки до площини.

6. Криві другого порядку (еліпс, гіпербола, парабола), їх означення, канонічні рівняння та оптичні властивості.

7. Поверхні другого порядку (еліпсоїд; однопорожнинний та двопорожнинний гіперболоїди; еліптичний та гіперболічний параболоїди; циліндри; конус), їх канонічні рівняння та вигляд.

Розділ 3. Лінійна алгебра

1. Матриці розмірності $m \times n$. Основні поняття, операції над матрицями, застосування.
2. Визначник n-го порядку. Основні властивості.
3. Лінійні алгебраїчні системи. Сумісні, несумісні системи. Загальний розв'язок.
4. Лінійний векторний простір. Основні властивості. Приклади: простір R^n, простір многочленів тощо.
5. Лінійні оператори. Основні поняття. Простір $L(X,Y)$. Власні числа та вектори.
6. Лінійні, білінійні форми, канонічне зображення, знакосталість, закон інерції квадратичних форм.
7. Жорданова нормальна форма лінійного оператора (матриці).
8. Функції від матриць та операторів.

Розділ 4. Математичний аналіз

1. Числові послідовності та їх границі. Верхні та нижні границі послідовності та їх властивості.
2. Неперервність функції в точці і на відрізку. Основні теореми.
3. Похідна та диференціал. Похідні та диференціали вищих порядків. Повне дослідження функції за допомогою похідних. Формула Тейлора.
4. Означення первісної і невизначеного інтеграла, їх властивості та основні методи інтегрування.
5. Інтеграл Рімана. Необхідні та достатні умови існування. Формула Ньютона-Лейбніца.
6. Класи інтегровних за Ріманом функцій однієї змінної. Основні властивості інтегралів.
7. Застосування визначеного інтеграла в геометричних задачах.
8. Векторні функції скалярного аргументу та їх локальні властивості.
9. Невласні інтеграли I та II роду, абсолютна та умовна збіжність. Теореми Діріхле і Абеля про умовну збіжність невласних інтегралів I роду.
10. Бета та гамма-функції Ейлера, їх властивості.
11. Функції обмеженої варіації. Теорема Жордана.
12. Інтеграл Рімана-Стілтьєса.
13. Означення і збіжність числового ряду. Ознаки збіжності числових рядів з невід'ємними членами.
14. Абсолютно та умовно збіжні числові ряди, їх властивості.

15. Функціональні ряди: поточкова та рівномірна збіжності. Властивості рівномірно збіжних функціональних рядів.
16. Степеневі ряди. Область збіжності, радіус збіжності. Теореми Абеля та Коші-Адамара.
17. Ряди Тейлора і Маклорена.
18. Формула Тейлора. Формули Тейлора для основних елементарних функцій.
19. Тригонометричні ряди Фур'є. Інтегральне зображення часткової суми ряду Фур'є. Збіжність ряду Фур'є в точці. Ознаки Діні та Ліпшиця.
20. Рівномірна збіжність тригонометричного ряду Фур'є.
21. Інтеграл Фур'є та інтегральна формула Фур'є.
22. Дійсні функції багатьох змінних. Неперервні функції на компактах і їх властивості.
23. Похідна функції за напрямком, частинні похідні, градієнт функції.
24. Диференційовність функції багатьох змінних: означення, необхідна та достатня умови диференційовності. Диференціал функції.
25. Частинні похідні та диференціали вищих порядків. Дотична площина та нормаль до поверхні.
26. Означення локального екстремуму функцій багатьох змінних. Необхідна та достатня умови існування локального екстремуму функції багатьох змінних.
27. Кратні інтеграли Рімана, їх властивості та обчислення.
28. Геометричні та фізичні застосування кратних інтегралів.
29. Криволінійні інтеграли I та II роду: означення, обчислення, властивості та фізичний зміст.
30. Формули Гріна, Остроградського-Гауса та Стокса.
31. Векторні та скалярні поля. Потенціальне векторне поле, умови потенціальності.

Розділ 5. Диференціальні рівняння

1. Звичайні диференціальні рівняння 1-го порядку: основні поняття. Теорема Пікара про існування та єдиність розв'язку задачі Коші.
2. Рівняння зі змінними, які відокремлюються. Однорідні рівняння.
3. Рівняння Бернуллі. Побудова загального розв'язку. Особливий розв'язок.
4. Рівняння в повних диференціалах. Інтегруючий множник. Способи його знаходження.
5. Лінійні диференціальні рівняння першого порядку. Побудова загального розв'язку однорідного лінійного рівняння. Метод варіації довільної сталої.
6. Диференціальні рівняння вищих порядків, що допускають зниження порядку.
7. Лінійні диференціальні рівняння n-го порядку. Поняття про фундаментальну систему розв'зків. Структура загального розв'язку. Метод варіації довільних сталих.
8. Лінійні диференціальні рівняння n-го порядку з постійними коефіцієнтами. Побудова фундаментальної системи розв'зків і загального розв'зку.
9. Неоднорідні лінійні рівняння n-го порядку з постійними коефіцієнтами. Знаходження частинного розв'язку методом невизначених коефіцієнтів.
10. Однорідні лінійні системи диференціальних рівнянь. Властивості розв'язків. Побудова загального розв'язку.

Розділ 6. Комплексний аналіз

1. Комплексні числа, дії над ними. Геометричне зображення комплексного числа. Теореми про модуль і аргумент комплексного числа. Числова сфера. Нескінченно віддалена точка.

2. Функції комплексної змінної. Поняття функції комплексної змінної. Поняття області. Крива Жордана. Неперервність функції комплексної змінної. Теорема про рівномірну неперервність. Лема Гейне-Бореля.

3. Степеневі ряди. Поняття області збіжності степеневого ряду. Перша теорема Абеля. Круг збіжності. Визначення радіуса збіжності. Рівномірна збіжність степеневого ряду. Друга теорема Абеля.

4. Похідна функції комплексної змінної. Умови КРЕД.

5. Однолистні функції. Обернені функції. Елементарні функції. Диференціювання степеневих рядів. Показникові, тригонометричні і гіперболічні функції. Радикал, логарифм і арксинус.

6. Інтеграли від функцій комплексної змінної та їх основні властивості. Інтегрування рівномірно збіжного ряду.

7. Теорема Коші. Поняття невизначеного інтегралу в комплексній області. Теорема Коші для системи контурів. Застосування теореми Коші.

8. Принцип максимального модуля. Нулі аналітичної функції. Нерівність Коші для коефіцієнтів степеневого ряду. Теорема Ліувілля. Друга теорема Вейерштраса.

9. Ряд Лорана. Правильна і головна частини ряду Лорана. Три типи особливих точок. Усувна особлива точка. Полюс. Зв'язок між нулем і полюсом. Поведінка аналітичної функції в околі особливої точки.

10. Загальна теорія лишків. Поняття лишку. Основна теорема про лишки. Обчислення лишків в особливих точках різних типів.

11. Застосування теорії лишків. Основна теорема алгебри. Теорема Руше. Застосування теорії лишків до обчислення визначених інтегралів.

12. Основні принципи теорії конформного відображення. Принцип збереження області. Принцип взаємно однозначної відповідності. Принцип симетрії Рімана-Шварца.

13. Метод Лапласа.

14. Основні властивості перетворення Лапласа. Зображення елементарних функцій. Властивості зображень. Таблиця зображень.

15. Властивості оберненого перетворення Лапласа. Визначення оригіналу за зображенням.

16. Застосування операційного методу до розв'язування диференціальних рівнянь і систем рівнянь.

17. Застосування операційного методу до розв'язання рівнянь з частинними похідними.

18. Застосування операційного методу до розв'язання інтегральних рівнянь Вольтерра.

Розділ 7. Теорія ймовірностей

1. Випадкові події та операції над ними.
2. Аксіоми ймовірності та властивості ймовірності.
3. Формули множення ймовірностей. Умовні ймовірності та незалежні події.
4. Формули повної ймовірності та Байєса.
5. Схема Бернуллі. Біноміальний розподіл.
6. Функція розподілу випадкової величини: означення та властивості. Приклади.
7. Випадкові вектори. Властивості щільності функції розподілу.
8. Нерівність Чебишова і закон великих чисел.
9. Коефіцієнт кореляції: означення та властивості.
10. Інтегральна теорема Муавра-Лапласа. Поняття про центральну граничну теорему.

Розділ 8. Математична фізика

1. Рівняння 1-го порядку. Поняття загального розв’язку, його повний та особливий інтеграл. Геометрична теорія розв’язування.
2. Рівняння 2-го порядку з частинними похідними. Класифікація, зведення до канонічного вигляду.
3. Класичні (гіперболічні, параболічні та еліптичні) рівняння та постановка основних задач для них.
4. Метод відокремлювання змінних Фур’є розв’язування мішаних задач для рівняння теплопровідності.
5. Метод характеристик розв’язування задачі Коші для рівняння вільних коливань однорідної струни.

Розділ 9. Теорія міри та інтеграл Лебега

1. Міри та їх властивості.
2. Міри Лебега на прямій, площині та на R^n. Властивості міри Лебега. Інваріантність міри Лебега відносно зсуву.
3. Вимірні відображення та функції. Критерії вимірності. Борельові функції. Суперпозиція вимірних відображень. Властивості вимірних функцій.
4. Прості функції та їх властивості. Критерій вимірності простих функцій. Теорема про наближення невід’ємної вимірної функції монотонною послідовністю невід’ємних простих функцій.
5. Збіжність за мірою та її властивості. Теореми Лебега та Ріса про взаємозв’язок збіжності майже скрізь та збіжності за мірою.
6. Інтеграл Лебега: означення та його властивості.
7. Граничний перехід під знаком інтеграла Лебега (теорема Бепо Леві, лема Фату, теорема Лебега про мажоровну збіжність).
8. Інтеграли Лебега за мірою Лебега. Порівняння інтегралів Рімана та Лебега на відрізку прямої. Критерій інтегровності функції за Ріманом на відрізку прямої. Порівняння невласних інтегралів та інтеграла Лебега на прямій.

Розділ 10. Функціональний аналіз

1. Поняття метричного простору. Нерівності Гельдера та Мінковського.
2. Повні метричні простори. Приклади. Теорема про вкладені кулі. Теорема Бера.
3. Принцип стискаючих відображень та його застосування.
4. Компактні множини та їх властивості. Критерій компактності (теорема Гаусдорфа).
5. Компактні множини в просторі неперервних функцій (теорема Асколі-Арцела).
6. Неперервні функції на компактних множинах та їх властивості. Теорема Стоуна-Вейєрштрасса.
7. Гільбертові простори. Скалярний добуток та евклідові простори. Ортогональні системи та базиси. Процес ортогоналізації.
8. Нерівність Бесселя. Замкнені та повні ортогональні системи. Рівність Парсеваля.
9. Теорема про перпендикуляр у гільбертовому просторі та її застосування. Ортогональні системи функцій в просторі L_2.
10. Нормовані та банахові простори. Приклади.
11. Лінійні оператори та дії над ними. Операторні норми.
12. Обернені оператори, спряжені оператори та їх властивості.
13. Лінійні оператори в гільбертових просторах. Оператори Гільберта-Шмідта.

14. Спектр та резольвента лінійного неперервного оператора. Компактні оператори та їх властивості.

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Допоміжні матеріали.

На комплексному фаховому випробування не допускається користування допоміжною літературою.

Критерії оцінювання.

На комплексному фаховому випробуванні вступник отримує екзаменаційний білет, який включає два теоретичні питання з переліку зазначених вище розділів навчальних дисциплін, та два практичні завданні (задачі).

Система оцінювання оцінює здатність вступника:

– узагальнювати отримані знання для вирішення конкретних завдань, проблем;
– застосовувати правила, методи, принципи, закони у конкретних ситуаціях;
– аналізувати і оцінювати факти, події та робити обґрунтовані висновки;
– інтерпретувати схеми, графіки, діаграми;
– викладати матеріал логічно, послідовно, з дотриманням вимог стандартів.

<u>Відповідь на теоретичні питання - по 25 балів за кожне питання:</u>

- повна відповідь з правильним формулюванням, доведеннями (не менше 90% потрібної інформації) – 20...25 балів,
- повна відповідь з непринциповими неточностями у формулюванні, доведенні (не менше 75% потрібної інформації) – 15...19 балів
- неповна відповідь з неточностями (не менше 50% потрібної інформації) – 10...14 балів
- неповна відповідь з грубими помилками та (або) принциповими неточностями (менше 50%) потрібної інформації – 1...9 балів
- відсутність відповіді – 0 балів

<u>Відповідь на практичне питання (задача) - по 25 балів за кожну задачу:</u>

- повна відповідь з розрахунками, правильним результатом, поясненням (не менше 90% потрібної інформації) – 20...25 балів,
- повна відповідь з непринциповими неточностями в розрахунках, поясненнях (не менше 70% потрібної інформації) – 15...20 балів
- неповна відповідь з неточностями (не менше 40% потрібної інформації) – 10...14 балів
- неповна відповідь з грубими помилками та (або) принциповими неточностями (менше 40%) потрібної інформації – 1...9 балів
- відсутність відповіді – 0 балів

Загальна оцінка за комплексне фахове випробування обчислюється як проста арифметична сума вагових балів чотирьох відповідей. Таким чином, за результатами Комплексного фахового випробування вступник може набрати від 0 до 100 балів.

Залежно від загальної кількості суми отриманих балів вступнику, згідно критеріїв ECTS, виставляється оцінка:

Сума набраних балів	Оцінка
95…100	***Відмінно***
85…94	***Дуже добре***
75…84	***Добре***
65…74	***Задовільно***
60…64	***Достатньо***
Менше 60	***Незадовільно***

Типове завдання комплексного фахового випробування

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»
Вступне комплексне фахове випробування

(для випускників ОКР „бакалавр” 6.040201 „Математика” (111 Математика))

Освітньо-професійна програма (освітньо-наукова програма) підготовки магістра
Страхова та фінансова математика
(назва ОПП)

Спеціальність 111 Математика
(код і назва спеціальності)

Навчальна дисципліна математика
(назва)

Екзаменаційний білет № 0

1. Звичайні диференціальні рівняння 1-го порядку: основні поняття. Теорема Пікара про існування та єдиність розв’язку задачі Коші.

2. Інтеграл Лебега: означення і основні властивості.

3. Знайти площу фігури, обмеженої лініями $(x-y)^2+2x-1=0$ і $x=0$.

4. Знайти загальний розв’язок рівняння $u_{tt}(x,t)=a^2u_{xx}(x,t),(x,t)\in R^2$.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Клесов О.І. Вибрані питання теорії ймовірностей та математичної статистики, ТВіМС, Київ, 2010, 244с.
2. Івасишен С.Д., Лавренчук В.П., Івасюк Г.П., Рева Н.В. Основи класичної теорії рівнянь математичної фізики. Навчальний посібник. Чернівці, 2015, 358с.
3. Дороговцев А.Я. Математичний аналіз, Ч. 1, 2. К., Либідь, 1994.
4. Фихтенгольц Г.М. Курс дифференциального и интегрального исчисления,В 3-х томах. – М.: Наука, 1969.
5. Ильин В.А., Позняк Э.Г. Аналитическая геометрия. – М.: Наука, 1971.
6. Ильин В.А., Позняк Э.Г. Линейная алгебра: Учеб.: Для вузов. – М.: ФИЗМАТЛИТ, 2004.
7. Ядренко М.Й. Дискретна математика. К.: “ТВІМС”, 2004.

8. Самойленко А.М., Перестюк М.О., Парасюк І.О. Диференціальні рівняння. – К.: Либідь, 1994.

9. Привалов И.И. Введение в теорию функций комплексного переменного. – М. 1967.

10. Маркушевич А.И. Теория аналитических функций. Т. 1. – М. 1967.

11. Гіхман Й.І., Скороход А.В., Ядренко М.Й. Теорія ймовірностей та математична статистика — К.: Вища школа, 1988.

12. Ширяев А.Н. Вероятность. М., Наука, 1989.

13. Курош А.Г. Курс высшей алгебры. М.: Наука, 1971.

14. Калужнин Л.А. Введение в общую алгебру. М.: Наука, 1973.

15. Тихонов А.Н., Самарский А.А. Уравнения математической физики. – М.: Наука, 1977.

16. Березанский Ю.М., Ус Г.Ф., Шефтель З.Г. Функціональний аналіз. – К.: Вища школа, 1990.

17. Дороговцев А.Я. Элементы общей теории меры и интеграла, Киев, " Выща школа", 1989.

18. Владимиров В.С. Уравнения математической физики. – М.: Наука, 1988.

РОЗРОБНИКИ ПРОГРАМИ

зав. каф. математичного аналізу та теорії ймовірностей	д.ф.-м.н., проф. Клесов Олег Іванович